

Lærlingene at søge den teoretiske Undervisning i de tekniske Skoler og Handelskolerne, en Undervisning, som ifølge Ændringsforslag gøres gratis for de unge Mennesker og skal betales af Læremestrene. Men til Trods for Folkepartiets her i Salen udtalte Ønsker og til Trods for Venstres Beklagelse af, at Lærlingene forsømte denne Undervisning, har man dog ikke villet være med til at træffe Foranstaltninger til at hindre det eller være med til at gøre det til en Pligt for Lærlingene at møde. Man har modsat sig en Ændring i den Retning. I 2det Stykke af Ændringsforslag Nr. 23 lægges Afgørelsen i de paagældende Fags Hænder, om de finder det mest formaalstjenligt at lade Undervisningen foregaa udenfor Arbejdstiden i Stedet for i denne. I Lovforslaget slaas det fast, at Undervisningen skal ske udenfor Arbejdstiden. Vi har i vort Ændringsforslag foreslaaet, at den skal foregaa indenfor Arbejdstiden, men i øvrigt overladt til Fagene selv at tage Bestemmelse om, hvorvidt de finder denne Ordning heldig eller ej, og foretage Ændringer deri, uden at de behøver at henvende sig andetsteds. Det skal blot ske efter Forhandling med den paagældende tekniske Skoles Ledelse og Bestyrelsen for Arbejdsanvisningskontoret, som efter vort Forslag skal være dem, der fører Tilsynet med Lærlingenes Uddannelse.

Noget af det mest mærkværdige er dog den højtærede Ministers og Regeringspartiets Stilling overfor vort Ændringsforslag Nr. 22. Her er der nemlig blot Tale om at give en vis Del af § 10, nemlig 2det Stykke, Kød og Blod. Det bestemmes nemlig der, at Arbejderne og Arbejdsgiverne ved Forhandling kan enes om at forlange tvungen Læreprøve, tvungen Svendep prøve, om man vil, i deres Fag, og de skal da indstille det til den højtærede Minister. De skal ogsaa enes om, hvorledes — altsaa i rent faglig teknisk Henseende — og for hvem Prøven skal aflægges. Men der findes intet om, hvorledes den paagældende Svendeprovekommission skal sammensættes, hvem der skal foreslaa den, eller hvem der skal vælge. I Øjeblikket er der dog en lille Smule Klaring. Thi det er i det praktiske Liv saaledes, at de forskellige Fags Arbejdsgivere foretager Ind-

stillingen, og Magistraten vælger. Nogle Steder har Arbejdsgiverne indrømmet Arbejderne Ret til at være med ved Indstillingen for derved at undgaa det ensidige Præg. Men der har været megen Kamp derom, der har været Rivning og Uro. I Løbet af de sidste 10—15 Aar er der sket adskillige Henvendelser til de skiftende Indenrigsministre om dette Spørgsmaal. Paa denne Mangel i Lovforslaget søger vi nu at raade Bod, men den højtærede Minister og Regeringspartierne vil ikke gaa med. Naar man nu ved, hvilken Uro der har været om dette Spørgsmaal, maa denne Modstand i høj Grad forbaus. Man skulde dog tro, at ethvert Forsøg paa at skabe Klarhed og Ro maatte hilses med Glæde. I Stedet derfor modsætter man sig det pure. Det er nødvendigt, at Læreprøvenævnet, eller hvad nu denne Institution skal kaldes, bliver omfattet med fuldstændig Tillid fra alle Sider, noget, der ikke kan siges at være Tilfældet i Øjeblikket, hvor der er en vis Ensidedighed til Stede, idet Arbejdsgiverne alene udpeger Skuemestrene. Det var derfor heldigt, om vi ved denne Lovgivning kunde skabe det Tillidsforhold, der bør være i dette ret vigtige Spørgsmaal. Men maaske er det den højtærede Ministers Ønske netop at opretholde dette, at kun Mestrene skal have Indflydelse paa, hvem der skal være Skuemestre; ellers forstaar jeg ikke Modstanden. I Øjeblikket er det ikke saadan overalt: i adskillige, endda større, Byer i Danmark er det saadan, medens man andre Steder har opnaaet, at ogsaa Arbejderne har faaet Indflydelse derpaa.

Det er mig ufatteligt, at man ikke har villet gaa den Vej at lade Organisationerne faa Indflydelse paa disse Hovedspørgsmaal, som jeg har omtalt, thi der findes ganske afgjort ingen anden Vej, hvis man virkelig vil naa til en solid og god stedsevarende Ordning af Lærlingeforholdet. Det er mig ogsaa ubegribeligt, at man ikke vil være med til at skabe Klarhed og Bestemthed i en Paragraf, hvor der i Øjeblikket kun er Rammer, men ikke noget virkeligt Indhold. Ved de hidtil førte Forhandlinger om disse forskellige Spørgsmaal har jeg i hvert Fald for min Del faaet det Indtryk, at det mere er Magten end Argumenter-